

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/98**z dnia 18 listopada 2014 r.****w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 wprowadzono obowiązek wyładunku wszystkich połowów gatunków podlegających limitom połowowym, a w Morzu Śródziemnym również połowów określonych gatunków podlegających minimalnym rozmiarom („obowiązek wyładunku”). Artykuł 15 ust. 1 powyższego rozporządzenia obejmuje działalność połowową w wodach Unii lub przez unijne statki rybackie poza wodami Unii w wodach niezajmujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw trzecich.
- (2) Obowiązek wyładunku stosuje się najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r. do połowów małych i dużych gatunków pelagicznych, połowów do celów przemysłowych i połowów łososia w Morzu Bałtyckim
- (3) Unia jest stroną licznych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa („RFMO”) i w związku z tym środki ustanowione przez określone RFMO są dla niej wiążące.
- (4) W niektórych środkach RFMO wprowadzono obowiązek dokonywania odrzutów niektórych połowów, które zasadniczo są objęte obowiązkiem wyładunku, przez statki rybackie prowadzące połowy objęte kompetencjami tych RFMO.
- (5) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych do celów wprowadzenia zobowiązań międzynarodowych do prawa Unii, w tym, w szczególności, odstępstw od obowiązku wyładunku.
- (6) Dlatego też, aby zapewnić przestrzeganie przez Unię jej międzynarodowych zobowiązań i zagwarantować rybakom pewność prawa, konieczne jest wyjaśnienie sytuacji, w których obowiązek wyładunku nie ma zastosowania.
- (7) Zgodnie z zaleceniem 11-01 Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”) dotyczącym wieloletniego programu ochrony opastuna i tuńczyka żółtopłetwego oraz gospodarowania ich zasobami, niektóre statki rybackie nie powinny być uprawnione do poławiania, zatrzymywania na burcie, dokonywania przeładunku, transportu, przenoszenia, przetwarzania ani wyładunku opastuna na Oceanie Atlantyckim.
- (8) W zaleceniu ICCAT 13-07 ustanowiono obowiązek dokonywania w określonych sytuacjach odrzutów w odniesieniu do statków i tonarów poławiających tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Oceanie Atlantyckim. W szczególności w ust. 29 wymienionego zalecenia stwierdza się, że należy dokonywać odrzutów tuńczyka błękitnopłetwego poniżej minimalnej masy referencyjnej lub minimalnej wielkości referencyjnej. Wspomniana minimalna wielkość jest obecnie określona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 302/2009⁽²⁾. Powyższy obowiązek dokonywania odrzutów dotyczy wszystkich połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Oceanie Atlantyckim, w tym połowów rekreacyjnych i sportowych.
- (9) Ponadto w ust. 31 zalecenia ICCAT 13-07 ustanowiono obowiązek dokonywania odrzutów tuńczyka błękitnopłetwego o masie od 8 do 30 kg lub o długości ogonowej od 75 do 115 cm, złowionego przez statki i tonary aktywnie poławiające ten gatunek, jako połów przypadkowy, którego ilość przekracza 5 % całkowitego połowu tuńczyka błękitnopłetwego.
- (10) Kategoria wagowa dotycząca przypadkowych połowów tuńczyka błękitnopłetwego ustanowiona w art. 9 ust. 12 rozporządzenia (WE) nr 302/2009 różni się od kategorii wagowej ustanowionej w ust. 31 zalecenia ICCAT 13-07, które zostało przyjęte po wejściu w życie powyższego rozporządzenia. Do czasu przeprowadzenia przeglądu rozporządzenia (WE) nr 302/2009 ust. 31 wspomnianego zalecenia ICCAT należy wdrożyć do prawa Unii niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 6).

- (11) W ust. 32 zalecenia ICCAT 13-07 stwierdza się, że statki niedokonujące aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego nie są upoważnione do zatrzymywania tuńczyka błękitnopłetwego, którego ilość przekracza 5 % ich całkowitego połowu, wyrażonego wagowo lub w liczbie sztuk.
- (12) W ust. 34 i 41 zalecenia ICCAT 13-07 wprowadzono obowiązek uwalniania żywego tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych lub sportowych.
- (13) W zaleceniu 13-02 ICCAT dotyczącym ochrony włócznika północnoatlantyckiego ustanowiono obowiązek dokonywania odrzutów w niektórych sytuacjach w odniesieniu do statków połowiących włócznika w północnym Oceanie Atlantyckim. W szczególności w ust. 9 stwierdza się, że należy dokonywać odrzutów włócznika, którego masa lub wielkość jest mniejsza od minimalnej masy referencyjnej lub od minimalnej wielkości referencyjnej. Wspomniana minimalna wielkość jest obecnie określona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 520/2007 ⁽¹⁾.
- (14) Ponadto w tym samym ust. zalecenia 13-02 ustanowiono obowiązek dokonywania odrzutów okazów włócznika o masie w relacji pełnej mniejszej niż 25 kg lub o długości ogonowej mierzonej od końca dolnej szczęki poniżej 125 cm, złowionych jako połów przypadkowy, którego ilość przekracza 15 % całkowitego połowu włócznika przez dany statek wyrażonego w liczbie sztuk na wyładunek.
- (15) Aby zapewnić spójność między zaleceniami ICCAT 11-01, 13-07, 13-02 a prawem Unii, obowiązek wyładunku nie powinien mieć zastosowania do statków unijnych biorących udział w połowach objętych tymi zaleceniami.
- (16) W art. 5, art. 6 ust. 3 oraz w załączniku I.A środków ochrony i egzekwowania przyjętych przez Organizację Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku („NAFO”) wprowadzono obowiązek dokonywania odrzutów wszelkich połowów gromadnika, które przekraczają ustalone kwoty lub dozwolony odsetek przyłowu. Obecnie całkowity dopuszczalny połów (TAC) gromadnika określony w załączniku I.A wynosi zero. Ponadto zgodnie z zasadami NAFO przyłów gromadnika w innych połowach objętych obowiązkiem wyładunku jest również, pod pewnymi warunkami, objęty obowiązkiem odrzutów.
- (17) Aby zapewnić spójność między środkami ochrony i egzekwowania NAFO a prawem Unii, obowiązek wyładunku nie powinien mieć zastosowania do połowów objętych tymi środkami.
- (18) W świetle ram czasowych ustanowionych w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się odstępstwa od obowiązku wyładunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu wdrożenia zobowiązań międzynarodowych Unii zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku. Ma ono zastosowanie do działalności połowowej w wodach Unii lub przez unijne statki rybackie poza wodami Unii w wodach niezajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw trzecich.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „obszar objęty konwencją NAFO” oznacza obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009 ⁽²⁾;
- 2) „połowy objęte kompetencjami NAFO” oznacza połowy na obszarze objętym konwencją NAFO obejmujące wszelkie zasoby rybne z wyjątkiem: łososia, tuńczyka, marlina, stad walenii zarządzanych przez Międzynarodową Komisję Wielorybiczną lub inną mogącą ją zastąpić organizację, jak również osiadłych gatunków szelfu kontynentalnego, tj. organizmów, które w okresie połowowym pozostają nieruchome na dnie morskim lub pod nim albo nie są w stanie poruszać się bez stałego kontaktu fizycznego z dnem morskim lub podglebiami;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 42).

- 3) „północny Ocean Atlantycki” oznacza część obszaru Oceanu Atlantyckiego na północ od 5° szerokości geograficznej północnej;
- 4) „rybołówstwo rekreacyjne” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy nie należą do krajowej organizacji sportowej ani nie posiadają krajowej licencji sportowej;
- 5) „rybołówstwo sportowe” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową.

ROZDZIAŁ II

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT

Artykuł 3

Opastun

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do opastuna (*Thunnus obesus*) w Oceanie Atlantyckim.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 statki unijne o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m, które nie są zarejestrowane w rejestrze ICCAT statków upoważnionych do połowów opastuna, nie prowadzą ukierunkowanych połowów, nie zatrzymują na burcie, nie dokonują przeładunku, transportu, przeniesienia, przetwarzania ani wyładunku opastuna na Oceanie Atlantyckim.

Artykuł 4

Tuńczyk błękitnopłetwy

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Oceanie Atlantyckim i w Morzu Śródziemnym.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 prowadzenie ukierunkowanych połowów, zatrzymywanie na burcie, przeładunek, transport, przenoszenie, wyładunek, składowanie, sprzedaż, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży tuńczyka błękitnopłetwego wielkości mniejszej niż minimalna wielkość określona w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 302/2009, jest zabronione.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu i od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przypadkowe połowy maksymalnie 5 % tuńczyka błękitnopłetwego o masie od 8 kg lub wielkości od 75 cm do minimalnej wielkości ustanowionej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 302/2009 w kg lub cm przez statki łowcze i tonary prowadzące aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego, mogą być zatrzymywane na burcie, przeładowywane, przenoszone, wyładowywane, transportowane, składowane, sprzedawane, wystawiane lub oferowane do sprzedaży.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 statki łowcze i tonary prowadzące aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego nie zatrzymują na burcie okazów tuńczyka błękitnopłetwego o masie od 8 do 30 kg lub o długości ogonowej od 75 do 115 cm, których ilość przekracza 5 % połowu tuńczyka błękitnopłetwego.
5. Odsetek 5 %, o którym mowa w ust. 3 i 4, oblicza się na podstawie całkowitego przypadkowego połowu tuńczyka błękitnopłetwego wyrażonego w liczbie ryb na całkowity połów tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymany na burcie danego statku w każdym momencie po każdej operacji połowowej.
6. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 statki łowcze nieprowadzące aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego nie zatrzymują na burcie tuńczyka błękitnopłetwego, którego ilość przekracza 5 % całkowitego połowu na burcie, wyrażonego wagowo lub w liczbie sztuk. Obliczenia opierające się na liczbie sztuk stosuje się wyłącznie do tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, którymi zarządza ICCAT.
7. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jeżeli kwota przyznana państwu członkowskiemu danego statku rybackiego lub tonara została już wykorzystana:
  - a) należy unikać przyłówów tuńczyka błękitnopłetwego;
  - b) okazy tuńczyka błękitnopłetwego złowione żywe jako przyłów są uwalniane.
8. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 okazy tuńczyka błękitnopłetwego złowione żywe w ramach połowów rekreacyjnych są uwalniane.
9. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 okazy tuńczyka błękitnopłetwego złowione żywe w ramach połowów sportowych są uwalniane.

Artykuł 5

Włócznik

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do włócznika (*Xiphias gladius*) w północnym Oceanie Atlantyckim.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 prowadzenie ukierunkowanych połowów, zatrzymywanie na burcie, przeładunek, wyładunek, transport, składowanie, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, lub wprowadzanie do obrotu włócznika wielkości mniejszej niż minimalna wielkość określona w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 520/2007, jest zabronione.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu i od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przypadkowe połowy maksymalnie 15 % włócznika o masie w relacji pełnej mniejszej niż 25 kg lub o długości ogonowej mierzonej od końca dolnej szczęki mniejszej niż 125 cm mogą być zatrzymywane na burcie, przeładowywane, przenoszone, wyładowywane, transportowane, składowane, sprzedawane, wystawiane lub oferowane do sprzedaży.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 statki nie zatrzymują okazów włócznika o masie w relacji pełnej mniejszej niż 25 kg lub o długości ogonowej mierzonej od końca dolnej szczęki mniejszej niż 125 cm, których ilość przekracza 15 % połowu włócznika.
5. Odsetek 15 %, o którym mowa w ust. 3 i 4, oblicza się na podstawie całkowitego połowu włócznika przez dany statek wyrażonego w liczbie sztuk na wyładunek.

ROZDZIAŁ III

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ NAFO

Artykuł 6

Gromadnik

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do gromadnika (*Mallotus villosus*) na obszarze objętym konwencją NAFO.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 gromadnika złowionego w ilości przekraczającej ustaloną kwotę przyznaną przez przepisy prawa Unii nie zatrzymuje się na burcie.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 gromadnika złowionego jako przyłów w połowie objętym obowiązkiem wyładunku wchodzącym w zakres kompetencji NAFO nie zatrzymuje się na burcie.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący